

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Vladimir Špidla

(Sysselsättning, socialpolitik och lika möjligheter)

Del A – Allmänna frågor

Personligt och yrkesmässigt

- 1. Vilka aspekter av dina personliga kvalifikationer och yrkeserfarenheter anser du har varit särskilt relevanta för din nominering och för din eventuella roll som kommissionsledamot?***

Jag tror personligen starkt på syftet med det europeiska projektet, som jag djupt identifierar mig med, eftersom det utgör en unik historisk möjlighet för Europas invånare att på ett solidariskt, demokratiskt och effektivt sätt kunna anta nuvarande och kommande utmaningar. Det är ett civilisationsprojekt som bygger på att de europeiska nationerna har dragit lärdom av det första och andra världskrigets katastrofer.

Jag tror att jag under min tidigare karriär har fått viktiga erfarenheter och kvalifikationer som är särskilt relevanta för uppdraget som kommissionsledamot, alltifrån mina universitetsstudier i historia via skilda typer av sysselsättning med olika social status, bl.a. byggnadsarbete, till högkvalificerade arbeten, under den kommunistiska tiden.

Under övergången från ett totalitärt till ett demokratiskt samhälle deltog jag under sex år som direktör för en regional arbetsförmedlingsmyndighet i uppbyggnaden av en modern arbetsförmedlingstjänst i Tjeckien. Jag blev först invald i parlamentet som socialdemokratisk kandidat 1996. Som ordförande för social- och hälsopolitiska utskottet (1996–1998) fick jag värdefull erfarenhet av lagstiftning, parlamentariskt arbete och lagstiftningsförfaranden. På denna post fick jag också en allmän insikt i frågor om arbetsmarknaden, lika möjligheter, social integration, familjepolitik, pensionsreformer, social trygghet, försäkringssystem och folkhälsa.

Under min tid som arbetsmarknads- och socialminister och vice premiärminister (1998–2002) fick jag ytterligare erfarenhet inom de ovannämnda områdena ur den verkställande maktens synvinkel, med särskild inriktning på omstrukturering av pensionssystemen och de sociala trygghetssystemen, social service och lika möjligheter. Arbetet med Tjeckiens anslutning till Europeiska unionen utgjorde en stor del av mina uppgifter som minister. I mina arbetsuppgifter ingick att ansvara för införandet av de reformer av rättssystemet som krävdes för anpassningen till Europeiska unionen och till relevanta EG-förordningar (1408/71 och 574/72). Jag anförtroddes också att förhandla om internationella fördrag om social trygghet och sysselsättning. På denna post fick jag även bredare kunskaper om de skattemässiga och ekonomiska aspekterna av välfärds- och socialförsäkringssystemen i ett europeiskt sammanhang.

Som Tjeckiska republikens premiärminister, då jag ledde en koalitionsregering bestående av socialdemokrater, kristdemokrater och liberaler, inledde jag ett reformarbete som – i all sin anspråkslöshet – kan betraktas som inledningen till en grundläggande reform av de offentliga finanserna och en modernisering av välfärdsstaten. Under min mandattid slutförde jag Tjeckiska republikens förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen. Som premiärminister deltog jag i Europeiska rådets sammanträden och i regeringskonferensen. Kampanjen för ratificering av Tjeckiska republikens EU-anslutning genom en allmän folkomröstning, som resulterade i ett godkännande med 77 % (trots EU-skeptikernas stora ansträngningar i motsatt riktning), var också en värdefull erfarenhet för mig.

Som kommissionsledamot vill jag bygga vidare på allt detta.

II. Oberoende

2. *Hur skulle du beskriva din skyldighet att vara oberoende i ditt arbete, och hur avser du konkret att tillämpa denna princip?*

Jag är väl medveten om att jag är skyldig att handla i det allmänna EU-intresset. Jag är van att företräda det allmänna intresset på poster med offentligt ansvar. Jag anser att detta är en politisk nödvändighet som måste gälla oavsett eventuella påtryckningar.

Under mina åtta år på de högsta konstitutionella, parlamentariska och verkställande posterna har det aldrig funnits minsta anledning att ifrågasätta min integritet eller någon misstanke om att mina personliga intressen fått styra de offentliga besluten, och jag har heller inte fullgjort några uppgifter som skulle stå i strid med det allmänna intresset. All min politiska verksamhet har jag bedrivit på ett öppet sätt, vilket jag är beredd att styrka om det krävs. Som kommissionsledamot är jag beredd och angelägen om att fortsätta i exakt samma politiska stil.

Jag anser att det är självklart att aldrig ta instruktioner vare sig från nationella regeringar eller privata eller andra aktörer. Samtidigt anser jag att det är riktigt att föra en demokratisk dialog, undersöka alla relevanta intressen och granska dem objektivt innan beslut fattas.

3. *Kan du detaljerat redovisa dina aktuella affärsmässiga, ekonomiska och politiska intressen och uppdrag, och eventuella andra engagemang som kan kollidera med dina kommande arbetsuppgifter?*

I augusti lämnade jag alla mina uppdrag i regeringen och parlamentet. Jag försäkrar att jag för närvarande inte har något uppdrag eller engagemang som skulle stå i strid med en kommissionsledamots arbetsuppgifter och ansvar.

Efter att noga ha studerat de etiska reglerna för kommissionsledamöterna försäkrar jag att jag fullt ut skriver under på dessa principer och att jag kommer att följa dem. Jag har gjort ett offentligt uttalande om mina ekonomiska intressen och tillgångar samt om min frus yrkesverksamhet och annan verksamhet. Hon arbetar som bibliotekarie och är ordförande i den icke-statliga organisationen "Autistik", ordförande i föreningen "Citarna" och hedersordförande i den tjeckiska rödakorskommittén. Hon är också ledamot i Jindrichuv Hradec stadsfullmäktige. Jag kan inte finna något i hennes verksamhet som skulle kunna stå i konflikt med de etiska reglerna.

Jag är beredd att besvara alla frågor i detta avseende och lämna in bestyrkande handlingar. Jag anser att en sådan öppenhet är nödvändig för att öka allmänhetens tilltro till EU-institutionerna och deras företrädare.

III. Europeiska unionens framtid

4. *Det är tydligt att innan fördraget om konstitutionen har ratificerats är kommissionen och dess ledamöter bundna av de existerande fördragen. Men när nu fördraget om konstitutionen har antagits, vilka åtgärder anser du att kommissionen redan nu kan vidta, utan att vänta på den formella ratificeringen?*

Så länge som ratificeringen av fördraget om den europeiska konstitutionen inte har slutförts är det nödvändigt att rätta sig efter de gällande fördragen, vilka utgör EU:s rättsliga och demokratiska grund. Den pågående ratificeringen av fördraget om konstitutionen kan inte påverka dessa fördrags giltighet. Jag ser detta som resultatet av en demokratisk process som inleddes vid Europeiska rådets möte i Laeken och som i konventet fann ett sant demokratiskt och kompetent forum för utformning av och diskussion om konstitutionen.

Som nominerad kommissionsledamot från en ny EU-medlemsstat värdesätter jag högt det faktum att de anslutande länderna kunde bidra till denna process som fullvärdiga deltagare. Genom denna arbetsform framhövdes principerna om demokrati och jämlikhet.

Fram till ratificeringen är det kommissionens och varje kommissionsledamots första skyldighet och ansvar att informera medborgarna och de nationella regeringarna om alla aspekter av den europeiska integrationen och att diskutera dessa på ett öppet och direkt sätt, så att EU-medborgarna får den information som behövs för alla beslut de fattar i europeiska frågor.

Under ratificeringsprocessen, oavsett hur den går till i de enskilda medlemsstaterna, måste många genomförandebestämmelser utarbetas. Dessa bör följa de allmänna principerna i fördraget om konstitutionen, t.ex. kapitlet om unionens demokratiska liv, som erbjuder redskap för att åtgärda det s.k. demokratiska underskottet, garanterar EU-medborgarna öppenhet och samtidigt förstärker dialogen mellan dem och EU-institutionerna och deras företrädare.

Allt detta är ytterst viktigt i det utvidgade EU. Det måste finnas särskilda informationsstrategier för att ta itu med dessa frågor, som tar hänsyn till utvidgningens komplexitet och till de enskilda nationernas skilda mentalitet och historiska erfarenheter.

Jag tror att dialogen med Europaparlamentet och de nationella parlamenten i hög grad kan komma att likna de förfaranden som anges i fördraget om konstitutionen. Jag anser att det är min uppgift att delta i arbetet med att informera Europaparlamentet om förberedelserna inför tillämpningen av fördraget om konstitutionen, med tanke på mitt ansvarsområde, precis som jag anser det nödvändigt när det gäller de nationella parlamenten.

5. *Lissabonstrategin är en tioårsstrategi som ska göra EU till världens mest dynamiska, konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010. Lissabonstrategin vilar på tre pelare för hållbar utveckling: ekonomi, socialpolitik och miljö. Ditt mandat löper fram till just år 2010. Vad skulle du göra som kommissionsledamot för att snabba upp framstegen mot Lissabonmålen, och vilka anser du vara de högst prioriterade åtgärderna?*

Jag anser att Lissabonstrategin är en nyckelfråga för EU:s framtid och jag väntar med spänning på resultaten av arbetet i Wim Koks arbetsgrupp. Utan att förekomma en eventuell gemensam ståndpunkt i den nya kommissionen anser jag att huvudmålen, som är internationell konkurrenskraft och långsiktig ekonomisk tillväxt fortfarande gäller. När det gäller tidsplanen kan EU inte vänta med genomförandet, även om de viktigaste besluten om tidsplanen eller eventuella ändringar av Lissabonstrategin endast kan fattas efter det att gruppens arbete med lägesrapporten har slutförts.

Det bör dock framhållas att målen inte kan nås utan en effektiv socialpolitik till stöd för utvecklingen av de mänskliga resurserna, som spelar en viktig roll för konkurrenskraften. Lissabonstrategin kommer att bidra till att vi helt och fullt klarar av denna uppgift genom att vi hittar en balans mellan flexibilitet på arbetsmarknaden, social trygghet och solidaritet.

Vi måste också uppnå lika möjligheter fullt ut och på alla sätt, inte bara när det gäller kön, utan även för grupper och minoriteter med sämre förutsättningar, eftersom Lissabonmålen endast kan uppnås om EU:s alla möjligheter utnyttjas. Principen om icke-diskriminering och jämlikhet är ett centralt värde i EU, som tveklöst inte bara gynnar konkurrenskraften, utan som även utgör ett värde i sig, och som också måste ses ur denna synvinkel.

En annan viktig fråga för att förverkliga målen i Lissabonstrategin tror jag är att skapa ett gemensamt område för forskning med så många kopplingar och så mycket nätverksarbete som möjligt mellan tekniska, yrkesmässiga, vetenskapliga och utbildningsmässiga resurser. I

detta avseende är det en strategisk nödvändighet att så snart som möjligt till fullo utnyttja de möjligheter och den kapacitet som finns i de nya medlemsstaterna.

Det är detta som jag ser som ett viktigt bidrag till Lissabonstrategin. Alla beslut som fattas inom ramen för budgetplanen måste bedömas utifrån i vilken utsträckning de bidrar till genomförandet av Lissabonstrategin. Det är viktigt att utarbeta övervakningsrutiner, att få sådana regelbundna rapporter som t.ex. rapporten från Wim Koks arbetsgrupp och att införa de bästa metoderna så snart som möjligt.

Allmänt sett kräver Lissabonstrategin nätverksarbete som kopplar samman de kreativa förmågor som finns i de europeiska nationerna både på central och på lokal nivå. När det gäller utvecklingen av de mänskliga resurserna måste Lissabonstrategin sträva efter att förändra utbildningens karaktär så att den äntligen blir något som berör människor under hela livet. Den bör också öka systemets möjligheter att utbilda äldre människor.

I Lissabonstrategin måste det också ingå ett mycket flexibelt utnyttjande av invandrarnas kunskaper och färdigheter. De bör få tillgång till fortbildning. Denna fråga är mycket viktig, eftersom antalet invandrare som kommer till Europeiska unionen sannolikt inte kommer att minska, och både extern och intern migration måste tas med i räkningen.

Miljön är utan tvekan en del av Lissabonstrategin som också ger stort utrymme för vetenskap och forskning. En ur miljösynpunkt hållbar ekonomi, miljövänlig teknik och miljövänliga arbetsprocesser utgör tillsammans EU:s bidrag till den globala stabiliteten ur ett miljöperspektiv och kan även ingå som en del i utvecklingsbiståndet.

6. Hur avser du att förbättra kommissionens image gentemot allmänheten?

Alla EU-institutioner står inför stora utmaningar i detta avseende, särskilt kommissionen. Min uppfattning är att frågan har två aspekter: politisk substans och kontakter med allmänheten.

Jag anser att den politiska substansen är avgörande. Enskilda kommissionsbeslut måste fattas på ett öppet och otvetydigt demokratiskt sätt. Kommissionen måste föra en konstruktiv dialog med alla sina samarbetspartner: Europaparlamentet, andra europeiska och nationella institutioner, men framför allt medborgarna. Detta är en uppgift för oss alla.

Vi får aldrig glömma bort att EU är till för dess människor. Vi är skyldiga att föra ut detta budskap. I detta avseende kan de nominerade kommissionsledamöterna fylla en viktig funktion. Var och en av oss har olika livserfarenheter precis som de europeiska nationerna. Denna enhet i mångfalden utgör EU:s trumfkort och bidrag till världssamfundet.

Med detta i åtanke måste vi föra en dialog med medborgarna redan i början av beredningen av ett beslut och samtidigt ta hänsyn till enskilda medborgargrupper och medlemsstaters praxis, traditioner och historiska erfarenheter.

Kommissionen måste göra allt som står i dess makt att tydligt uttrycka sina avsikter och tankar i hela EU:s intresse och samtidigt dra nytta av den kulturella mångfalden och de

historiska erfarenheterna i hela unionen. En tydlig laganda i Europeiska kommissionen måste ingå som en del i processen.

IV. Demokratisk redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet

7. Hur ser du på din redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet?

I egenskap av att ha blivit invald i det nationella parlamentet 1996 och ha suttit som ordförande för ett viktigt parlamentsutskott har jag en del erfarenheter av den redovisningsskyldighet som medlemmar i verkställande organ har gentemot de valda representanterna. Eftersom jag har ingått i två regeringar och varit premiärminister inser jag vikten av vara ansvarig inför ett parlament från de höga posternas synvinkel.

Om parlamentet skall kunna fylla sin funktion på ett bra sätt anser jag att kommissionsledamöterna måste anstränga helhjärtat i överläggningarna i parlamentet. Dialogen måste föras uppriktigt, öppet och med en god vilja från båda sidor.

Att bli utfrågad av och svara på frågor från Europaparlamentet ser jag inte bara som en skyldighet utan även som en ära. Det är naturligt att Europaparlamentet, som väljs direkt av EU-medborgarna, ålägger kommissionsledamöterna en redovisningsskyldighet. Denna ärliga och direkta redovisning är en viktig del av den demokratiska legitimiteten i Europa och det är ett värde som jag högaktar.

Om den europeiska integrationen skall gå framåt behövs ett fruktbart samarbete och ett ömsesidigt förtroende mellan alla EU-institutioner, och det är i detta allmänna sammanhang jag uppfattar mina skyldigheter och mitt ansvar.

Med hänvisning till uttalanden av Europeiska kommissionens utnämnde ordförande José Manuel Barroso vill jag stödja och stärka principen om partnerskap mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen. Jag vill fortsätta att tillämpa den goda praxis som utvecklats mellan parlamentet och kommissionen. I detta avseende anser jag att 2000 års överenskommelse är ett rättesnöre.

a) Från rent politisk synpunkt: anser du att om en utfrågning leder till ett negativt resultat så bör den nominerade kommissionsledamöten dra tillbaka sin kandidatur?

Utfrågningen är det första viktiga steget i uppbyggnaden av ett ömsesidigt förtroende mellan ledamöterna i Europaparlamentet och i den nya Europeiska kommissionen. I detta sammanhang skulle jag vilja betona behovet av en direkt redovisningsskyldighet för alla som har ett uppdrag med sådana skyldigheter och sådant ansvar.

Dessutom har ingen annan EU-institution ett sådant starkt mandat som Europaparlamentet, som väljs direkt av EU-medborgarna. Det är därför logiskt att kommissionen som helhet måste godkännas av Europaparlamentet, vars befogenheter och inflytande ständigt ökar. På detta sätt garanterar Europeiska unionen den demokratiska legitimiteten för sina beslutsfattande befogenheter.

Jag är därför alltid beredd att noga lyssna till de frågor parlamentet tar upp och att betrakta dem som en viktig faktor för utförandet av mina arbetsuppgifter som kommissionsledamot. I sista hand är det Europeiska kommissionens ordförande som ansvarar för att dra de lämpliga slutsatserna om en utfrågning inte uppfyller förväntningarna för Europaparlamentets ledamöter.

b) I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för svar från dina tjänstemän till parlamentet på frågor från utskottet för framställningar eller andra ansvariga utskott? I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för att förklara eller motivera kommissionens tidigare agerande, eller brist på agerande?

Kommissionsledamöternas ansvar anges i de etiska reglerna. Varje enskild kommissionsledamot ansvarar för de verkställande befogenheterna inom sitt ansvarsområde. Som en del av detta ansvar måste man bidra till öppenhet och kontinuitet. Varje kommissionsledamot ansvarar för sin del, särskilt för kvalitet, korrekthet och trovärdighet när det gäller förslagen och bakgrundsmaterialet till dessa.

När jag fullgör mina uppgifter är jag beredd att bidra till samarbetsandan inom kommissionen och mellan EU-institutionerna, särskilt mellan kommissionen och parlamentet.

När det gäller kommissionens tidigare agerande är det klart att jag som ny kommissionsledamot inte kan ta något direkt ansvar, men jag är vid behov beredd att se över planer, arbete och resultat inom mitt ansvarsområde. Ett bra exempel på detta är just utvärderingsrapporten från Wim Koks arbetsgrupp.

c) Hur uppfattar du begreppet politiskt ansvar gentemot parlamentet för ditt (dina) generaldirektorats aktiviteter? Vilka åtgärder ämnar du vidta för att tillse att ditt (dina) generaldirektorat är välskött(a)?

Första delen (begreppet politiskt ansvar)

I ramavtalet anges följande: ”Utan att kommissionens kollegialitetsprincip påverkas, skall varje kommissionsledamot ta politiskt ansvar för verksamheten på det område som han eller hon är ansvarig för.” Jag anser att en kommissionsledamot och hans eller hennes kansli måste ha ett sådant sätt att arbeta med generaldirektoratet i frågor som rör öppenhet, lojalitet, respekt och en god befogenhetsfördelning så att de kan dela ansvaret i enlighet med de etiska reglerna och ramavtalet.

Prodi-kommissionen ökade generaldirektoratets och avdelningarnas skyldigheter att hålla sina kommissionsledamöter väl underrättade. Efter förtydligandena har detta inneburit att kommissionsledamöterna tar ett fullständigare och mer väldefinierat ansvar för verksamheten vid sina generaldirektorat. Jag är beredd att i samma anda till fullo ta på mig mina skyldigheter enligt de etiska reglerna.

Andra delen (åtgärder för en god skötsel av generaldirektoratet)

Såsom jag nämnde i den första delen av denna fråga har den administrativa reform som Prodi-kommissionen inledde lett till bättre informationsflöden. Jag anser att detta är en av tre viktiga förutsättningar för en effektiv administration. En annan förutsättning är en viss kvalitet i fråga om personalresurser, dvs. först och främst att de krav som ställs på kvalifikationer och professionalism måste vara avpassade till de bestämda arbetsuppgifterna. Sist men inte minst kommer ett aktivt engagemang för att knyta personliga kontakter med de anställda vid generaldirektoratet på alla nivåer att leda till att det skapas en atmosfär av ömsesidigt förtroende och ömsesidig lojalitet.

Mitt eget arbete när det gäller den sista punkten kan omsättas i sådana åtgärder som att få till stånd en tidig allmän översyn av all pågående verksamhet vid mina avdelningar, att besöka min personal i deras kontor samt att göra mig tillgänglig för dem, begära regelbundna rapporter om administrativa och ekonomiska frågor och ofta närvara vid möten med min generaldirektör och övriga direktörer.

- 8. *Hur viktigt anser du det är att implementera samarbetet mellan institutionerna (kommissionen-parlamentet), särskilt med de relevanta parlamentsutskotten i ditt kompetensområde? Vad innebär öppenhet för dig i denna nya situation, när det gäller lagstiftningsförfarandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och i allmänhet när det gäller relationerna mellan institutionerna?***

Första delen (vikten av samarbete mellan institutionerna)

Både det institutionella och det informella samarbetet mellan parlamentet och kommissionsledamöterna är enligt min uppfattning av grundläggande betydelse, vilket kräver att generaldirektoratets alla möjligheter utnyttjas till fullo. En god planering av sammanträden är viktigt, liksom att material som skall diskuteras läggs fram i god tid. Jag kommer alltid att stå till förfogande för att lösa såväl övergripande som specifika frågor. Jag avser att ge fullt stöd till hela generaldirektoratet och till mitt eget kansli. Förtroende byggs upp från början. Jag kommer därför först att diskutera metoder och sätt att samarbeta med ordföranden och utskottsledamöterna.

Jag skulle vilja bekräfta och skriva under på de åtaganden som kommissionen redan har gjort, t.ex. i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning (undertecknat den 16 december 2003), i överenskommelsen mellan de två institutionerna om tillämpningsföreskrifter till rådets beslut 1999/468/EG om kommittéförfaranden och i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen. Jag är helt inställd på att fullt ut tillämpa bestämmelserna i dessa överenskommelser för att åstadkomma en bättre samordning mellan de båda institutionerna under lagstiftningsarbetet.

Andra delen (samarbete med parlamentsutskott)

Jag framhåller alltid vikten av uppriktig information, tillförlitlighet och rymliga tidsramar, vilket kan uppnås genom en god planering och tidsanvändning. Ett bra samarbete med utskottet är en nyckel till samarbetet med parlamentet som sådant. Jag kommer att bygga vidare på det nätverksarbete och den erfarenhet som redan har utvecklats mellan kommissionen och parlamentet, liksom mellan generaldirektoratet och parlamentet, och sträva efter att upprätta sådana förbindelser mellan mig själv som kommissionsledamot (inklusive mitt kansli) och parlamentet. I mitt kansli kommer jag att skapa förutsättningar för ett lämpligt institutionellt stöd för denna viktiga dialog. Resultaten av vår dialog med parlamentsutskottet kommer att avgöra huruvida lagstiftningsarbetet blir framgångsrikt.

Tredje delen (öppenhet)

Välgrundat samtycke tillhör huvudprinciperna för en demokrati. Besluten måste fattas där de förväntas fattas. Detta kräver förstås att tillräcklig information lämnas på alla nivåer. Endast så kan man garantera öppenhet, som också är viktig i kontakterna mellan institutionerna, dvs. parlamentet, kommissionen och rådet. Jag betonar än en gång att parlamentet är det viktigaste organet för genomförandet av beslut i frågor på alla områden.

En kommissionsledamots första plikt är därför att se till att det råder öppenhet i alla processer, vilket är en förutsättning för att det skapas förtroende för ledamoten och för dennes generaldirektorat. Huvudprinciperna är enligt min uppfattning följande: Information måste lämnas i rätt tid och i lämplig form. Relevanta argument måste läggas fram vid varje etapp av beslutsfattandet. I debatterna måste slutsatser dras genom vedertagna och öppna processer och metoder. Jag anser att deltagandet i utskottens överläggningar utgör en del av kommissionens funktion och jag planerar att delta inte bara på begäran, utan även på eget initiativ.

Jag skulle ännu en gång vilja återknyta till ramavtalet och andra relevanta dokument, vilka lägger grunden till ökad öppenhet, insyn och tillgänglighet när det gäller kommissionens arbete, inför såväl Europaparlamentet som allmänheten. Dessa lovvärda ansträngningar förtjänar att byggas vidare på i framtiden, vilket jag är beredd att göra.

V. Ett integrerat jämställdhetsperspektiv

9. *Vilka konkreta åtgärder anser du nödvändiga för att tillse att ett integrerat jämställdhetsperspektiv genomförs i ditt politikområde? Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?*

Första delen (konkreta åtgärder)

Begreppet Europeiska unionen som sådant är för mig synonymt med principen om jämställdhet, eftersom detta redan stadfästes i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I flera decennier har EU-institutionerna och medlemsstaterna strävat efter att integrera ett jämställdhetsperspektiv inom alla politikområden, vilket återspeglas i exempelvis forskningspolitiken, strukturfonderna och sysselsättningsstrategin.

Jämställdhetsprincipen är också viktig för Europeiska unionen ur ett konkurrenskraftsperspektiv. Om vi inte till fullo kan utnyttja hälften av de mänskliga resurser vi har inom EU kommer vi inte heller att kunna nå våra politiska och demokratiska mål. Frågan hör därför hemma på samtliga sociala och politiska dagordningar, vilket jag vill främja. För ett effektivt genomförande av denna princip måste dock hänsyn tas till kulturellt känsliga frågor.

Det bör finnas både direkta och indirekta sätt att garantera en proportionell representation av kvinnor, både i EU-institutionerna och i de enskilda medlemsstaternas institutioner. Det är av yttersta vikt att göra detta perspektiv till en allmän ram för allt demokratiskt beslutsfattande. Jag avser exempelvis att stärka rätten till lika möjligheter, övervaka framstegen med programmen samt utarbeta allmän statistik, könsuppdelade data, indikatorer och referensvärden som en hög prioritering i arbetet med frågor som rör sysselsättning och social trygghet, samt se till att nödvändiga resurser avsätts i alla medlemsstater, med särskild uppmärksamhet på de nya medlemsstaterna. Om verkliga framsteg skall kunna ske måste vi arbeta grundligt och samstämmigt och samtidigt vara lyhörda för kulturella särdrag och sedvänjor i olika grupper, nationer och stater.

Sist men inte minst måste projekt som tar upp könsfrågor stödjas. I detta ingår tillräckliga ekonomiska resurser för icke-statliga organisationer som arbetar med denna fråga. Jag anser också att det är nödvändigt att kräva jämställdhetsrevision av EU-medlen, vilket innebär att ett genusperspektiv utformas och strikt tillämpas i budgetarbetet.

Andra delen (politisk strategi/ekonomiska och mänskliga resurser)

Har du en politisk strategi och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera ett jämställdhetsperspektiv inom ditt ansvarsområde?

Jag tror att strategin med en öppen dialog och öppenhet – grundad på samstämmiga men ändå flexibla ansträngningar – för direkt kommunikation med Europaparlamentet, nationella institutioner, allmänheten och olika icke-statliga organisationer är av grundläggande betydelse. Vikten av att respektera kulturella skillnader kan inte överskattas, eftersom EU:s befolkning är olikartad och vissa kulturmönster ganska specifika. Ett fullständigt genomförande kräver konsekventa och samtidigt väl avvägda insatser.

Bland de olika strategierna skulle jag vilja nämna de regelbundna utvärderingsrapporterna om resultaten inom olika politikområden, som lyfter fram framsteg i enskilda medlemsstater och grupper.

Det viktigaste redskap som jag tänker använda för fördelningen av resurserna är strukturfonderna, särskilt Europeiska socialfonden och Equal. Personligen kommer jag att inrikta mig på att stärka integreringen av jämställdhetsperspektivet via en ny upplaga av Europeiska socialfonden i budgetplanen för perioden 2007–2013.

När det gäller fördelningen av personalen är integreringen av jämställdhetsperspektivet en sådan viktig del av mitt ansvarsområde att en betydande del av min personal måste ägna sig åt detta. Min avdelning kommer att inta en ledande ställning i detta avseende samtidigt som vi på ett aktivt sätt integrerar jämställdhetsaspekten på andra politikområden inom mitt ansvarsområde. Som kommissionsledamot kommer jag att sträva efter att beakta genusfrågor när jag arbetar med alla stora EU-politikområden, även med tanke på det faktum att jag glad över att jag kommer att sitta som ordförande i kommissionsledamöternas grupp för lika möjligheter och att jag kommer att kunna rapportera om arbetet och framstegen i denna grupp till ordföranden José Manuel Barroso.